

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

PEEPING TOM

MOEDER

Del 9 al 12 de febrer
A les 20 h (dg 18 h). Sala MAC
Preu 28€

MOEDER

Una trilogia familiar

VADER (Pare) – 2014

MOEDER (Mare) – 2016

KINDEREN (Fills)

Moeder (Mare, 2016) és la segona part d'una trilogia sobre els membres de la família que va començar amb *Vader* (Pare, 2014) i acabarà amb *Kinderen* (Fills).

El nou espectacle de Peeping Tom condueix l'espectador a un seguit de llocs aparentment familiars: una incubadora, un tanatori, un estudi de gravació, un museu... Espais on s'entremesclen el que és públic i el que és privat, on passat, present i futur tracten desesperadament d'aferrar-se als temps cíclics del personatge de la mare.

Partint del dol per una mare absent, els actors confereixen a l'escena, i per tant a l'espectador, una concepció més àmplia de l'absència, de la mancança, com ara les angoixes i les associacions que comporta.

Moeder no defuig una lectura ombrívola de la realitat. Veiem una nena petita empresonada en una incubadora. Com més creix, més atrapada hi queda. Quines forces la retenen? Per què no en pot sortir? Mentrestant, qualsevol manifestació de vida nova provoca ansietat i turment en els que l'envolten.

En aquesta ocasió, la coreògrafa Gabriela Carrizo mostra el cos com un magatzem en el qual un munt de records conscients i inconscients es fon, entra en col·lisió i defineix el que som. La peça explota les connexions inesperades i absurdes que existeixen entre el patir, el plorar i el celebrar, entre el tenir i l'abandonar, entre l'estructura i la bogeria. Aquí la vida i la mort poden convertir-se en art i quedar exposades a la mirada de tots. Alguns records individuals de la coreògrafa i dels artistes -matriu de l'espectacle- deixen entreveure una memòria universal i col·lectiva. I aquest record provoca inquietants reflexions sobre el significat i les responsabilitats de ser dona, mare, pare.

Després de tancar una ment senil en una residència (Franck Chartier, *Vader*, 2014), *Moeder* és una evolució natural en l'obra de Peeping Tom i en l'exploració d'un espai escènic alhora més públic i menys definit, en el qual la sofisticada il·luminació reforça el caràcter abstracte de la peça.

Com a companyia, Peeping Tom és una estructura que s'ha construït de manera orgànica, amb arrels profundes, en la qual es barregen la vida i l'obra, la investigació i l'espectacle. Des del principi, els fundadors han treballat amb un grup molt estable d'artistes que, en cada peça, obren la seva ànima durant un procés de creació lent i intuïtiu que precedeix cada nova producció. En els seus espectacles, els artistes s'interpel·len els uns als altres amb els seus noms reals.

A *Caravana* (1999), un espectacle que tenia lloc dins d'una autocaravana, els espectadors podien observar a través de les finestres la vida d'una jove parella, Franck i Gabriela. Des d'aleshores, han deixat que el món exterior s'infiltrés cada cop una mica més en les seves produccions. En aquest període, el model organitzatiu de la companyia ha passat per tres estadis de desenvolupament: primer com a col·lectiu, seguit per la direcció artística conjunta dels dos coreògrafs (Carrizo i Chartier), fins a la seva configuració actual, en què dirigeixen cada producció per separat. Aquesta darrera fase ha donat a tots dos coreògrafs més espai per alimentar la seva pròpia mirada amb tot el que ve de fora, sense deixar de confiar un en l'altre pel que fa a l'aportació externa i al consell artístic.

De la mateixa manera, pel que fa al to i al tema, *Moeder* és una conseqüència natural en el treball de Peeping Tom, que sempre ha mostrat una gran tendresa i un gran afecte per l'ésser humà. A *Moeder*, a més, l'humor i l'empatia són els mitjans per arribar a àmbits més personals i recognoscibles: la família i les seves constel·lacions, d'on sorgeixen i s'arremolinen els pensaments ocults i inestables dels personatges. Al llarg de la seva obra, Carrizo i Chartier han buscat sempre nous angles per revelar aquest món mental paral·lel, en el qual s'apliquen altres lleis i en què les pors, les neurosis i les fantasies de cadascú alteren els moviments i les interaccions socials convencionals.

La seva obra intenta abordar les realitats que pertanyen a l'ordre de l'inefable i l'indiscernible, on les certeses deixen de ser-ho. La manera de copsar el món per mitjà del cos en moviment com a significant central constitueix un procés de recerca que tots dos coreògrafs han refinat i condensat permanentment al llarg dels darrers anys.

Una de les primeres fonts d'inspiració de *Moeder* va ser la mort de la mare de Gabriela Carrizo. El que en un principi havia de ser un homenatge a la mare es va anar transformant al llarg del procés artístic gràcies a les aportacions dels artistes. Un altre punt de partida va ser la fascinació de la coreògrafa per la manera com els sons engendren records i associacions. Carrizo explora també una nova faceta d'una de les investigacions recurrents de Peeping Tom sobre la immediatesa sensorial i l'impacte del so com un mitjà per fer entrar el públic en el seu univers.

De manera més precisa, abans de començar els assajos, Gabriela Carrizo va organitzar un taller amb un especialista en sons, un professional que crea o recrea efectes de so a l'estudi durant la fase de postproducció. Com es pot seguir un ballarí o una ballarina per trobar el seu so particular? Com es pot enregistrar o manipular un so? Com es pot crear un so a partir d'un objecte? Aquestes són algunes de les qüestions que planteja *Moeder*. L'origen d'aquesta fase del projecte es remunta a 2013, quan Carrizo va participar en la creació d'una peça, *-1*, que es va estrenar al Théâtre National de Brussel·les en el marc del Festival XS, i per a la qual va treballar amb un tècnic de so en un espai reduït al voltant d'un taüt.

A *Moeder*, els sons estan íntimament lligats als personatges, la dansa i els objectes. Els sons dels òrgans corporals i les màquines estan amplificats. Gabriela Carrizo exposa també el cos visceral dels intèrprets i l'interior dels

objectes escènics, així com l'univers mental ocult de les pors i les fantasies. Mentre que estem acostumats que el so es faci servir com a recurs escènic, en el cas de *Moeder* sembla que es transforma en una matèria tangible que posa en relleu una dimensió que altrament romandria invisible. El so s'utilitza de manera gairebé cinematogràfica per enfocar de prop situacions i personatges: orienta l'atenció de l'espectador amb gran precisió cap a detalls i personatges concrets.

De la mateixa manera, el so té un paper central en la coreografia. El so de la inhalació i l'exhalació pot inspirar els ballarins a traçar un moviment sinuós o a fer-los anar a la deriva, mentre que al cap d'un instant, el soroll d'uns objectes o passos de dansa traslladen el tapís sonor a noves seqüències de dansa que se'n fan ressò; mentrestant, els sorolls de deglució o de clics trasllueixen les emocions d'un ballarí aparentment tranquil. En l'espai-temps indefinible de la peça, el so i el moviment formen un bucle que és alhora concret, perquè genera un material de moviment, i abstracte, perquè és un so. La cohesió que busca Gabriela Carrizo entre els diferents elements de la representació requereix una coordinació extremament precisa per part dels intèrprets i els tècnics. El treball sobre el temps, la recerca del moment just, l'espera o l'alentiment fan de *Moeder* una peça de gran musicalitat.

Peeping Tom explora aquest tema i aquest personatge central, la memòria i la mare, amb la mateixa mirada tendra i sarcàstica que caracteritza totes les seves produccions. Alhora divertida i inquietant, *Moeder* és pertorbadora però estranyament familiar. El públic hi reconeix la mateixa sensació que produeix un món que ens va massa gran, la mateixa mirada divertida davant els nostres intents vacil·lants de fer-lo encaixar amb les nostres idees. No és sorprenent, doncs, que els intents dels intèrprets de reconstruir la figura de la mare i de l'interior d'ells mateixos acabin, alhora, amb la seva deconstrucció.

Text de Sébastien Parizel i Lieve Dierckx
Setembre de 2016

DESCRIPCIÓ DE LA CREACIÓ

Gabriela Carrizo, directora de *Moeder*, i Franck Chartier, ajudant dramaturgic i artístic, intercanvien els papers respecte a la seva participació a *Vader*.

Molts dels principals col·laboradors de la companyia durant els darrers anys (alguns d'ells cares conegudes que ja apareixien a *Vader*) participen a *Moeder* de diferents maneres. L'escenari, com en totes les produccions de Peeping Tom, té un paper actiu en l'espectacle i no es limita a ser l'espai on es desenvolupa l'acció.

Els sons tenen una presència àmplia i rellevant, i busquen suggerir un instint primari, que ens resulti aliè però alhora ens toqui molt endins. En molts casos, els sons no estan enregistrats sinó que es produeixen en directe sobre l'escenari, ja sigui per reconstruir escenes on la memòria flaqueja, per capgirar el sentit o empènyer-lo al caire de la intel·ligibilitat, o bé per evocar veus absents.

Moeder es va produir l'abril de 2016. L'estrena mundial va tenir lloc al Theater im Pfalzbau (Ludwigshafen, Alemanya) el 29 de setembre de 2016.

Moeder rep el suport del Theater im Pfalzbau (Ludwigshafen, Alemanya) i del Taipei Performing Arts Center (Taiwan), els seus socis a la trilogia *Vader*, *Moeder* i *Kinderen*.

FITXA ARTÍSTICA

Producció **Peeping Tom**

Direcció **Gabriela Carrizo**

Assistent a la direcció i dramaturgia **Franck Chartier**

Creació i interpretació **Peeping Tom (TBA)**

Assistència artística **Peeping Tom (TBA)**

Composició so i arranjaments **Juan Carlos Tolosa, Raphaëlle Latini, Glenn Vervliet, Peeping Tom**

Mescla so **Peeping Tom (TBA)**

Disseny il·luminació **Giacomo Gorini & Peeping Tom**

Disseny vestuari **Peeping Tom**

Disseny escenografia **Amber Vandenhoeck, Filip Timmerman**

Construcció escenografia **KVS-atelier, Peeping Tom**

Direcció tècnica **Filip Timmerman**

Tècnics **Hjorvar Rognvaldsson, Wout Rous, Marjolein Demey, Amber Vandenhoeck**

Producció i mànager gira **Anastasia Tchernokondratenko**

Comunicació i producció **Sam Loncke**

Mànager companyia **Quentin Legrand**

Coproducció Theater im Pfalzbau (Ludwigshafen), Taipei Performing Arts Center (Taipei), KVS – Koninklijke Vlaamse Schouwburg (Brussel·les), Grec Festival de Barcelona / Mercat de les Flors (Barcelona), HELLERAU – European Center for the Arts Dresden, Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Maison de la Culture (Bourges), La Rose des Vents (Villeneuve d'Ascq), Festival Aperto/Fondazione I Teatri (Reggio Emilia), La Bâtie Festival de Ginebra

Amb el suport Les autoritats flamenques

Distribució Frans Brood Productions

Moeder rep el suport de Theater im Pfalzbau (Ludwigshafen, DE), un soci clau a la trilogia de *Vader, Moeder i Kinderen*

Agraïments Alexandre Obolensky, Jean-Philippe Altenloh, Romy Beni, Heidi Ehrhart, Ina Peeters, Elias Verweken, François Heuse, Theater Froe Froe

BIOGRAFIES

Gabriela Carrizo

(Córdoba, Argentina, 1970)

Gabriela Carrizo tenia deu anys quan va començar a ballar en l'única escola multidisciplinària que en aquella època tenia un grup de dansa contemporània per a infants i adolescents. Sota la direcció de Norma Raimondi, l'escola va esdevenir el Ballet de la Universitat de Córdoba, on Gabriela Carrizo va ballar durant dos anys i va crear les seves primeres coreografies. Als dinou anys es va traslladar a Europa, on ha treballat amb Caroline Marcadé, Les Ballets C de la B (*La Tristeza Còmplice*, 1997, i *Iets op Bach*, 1998), Koen Augustijnen (*Portrait intérieur*, 1994) i Needcompany (*Images of Affection*, 2001). Mai no ha deixat de treballar en les seves pròpies coreografies: el solo *E tutto sarà d'ombra e di caline* i *Bartime*, en col·laboració amb Einat Tuchman i Lisi Estaras. També va crear la coreografia per a l'òpera *Wolf* (2002), de Les Ballets C de la B, i més recentment va tenir un paper destacat en la pel·lícula *Kid* (2012), de Fien Troch. Ha dirigit *The Missing Door* (2013) per al Nederlands Dans Theater I, a l'Haia, i *The Land* (2015) per al grup del Residenztheater (Munic, Alemanya).

Gabriela Carrizo i Franck Chartier són els directors artístics de Peeping Tom des que van fundar la companyia l'any 2000.

Franck Chartier

(Roanne, França, 1967)

Franck Chartier va començar a ballar als onze anys, i als quinze la seva mare el va apuntar a classes de ballet clàssic a l'Escola Superior de Dansa de Cannes-Mougins Rosella Hightower. Un cop graduat, es va unir al Ballet du 20ème Siècle de Maurice Béjart (1986-1989). Els tres anys següents va treballar amb Angelin Preljocaj com a ballarí a *Le spectre de la rose* a l'Òpera de París. El 1994 es va traslladar a Brussel·les per participar com a ballarí en la producció de *Rosas Kinok* (1994). Instal·lat a la capital belga, va treballar en diversos duos amb Ine Wichterich i Anne Mouselet, així com en produccions de Needcompany (*Tres*, 1995) i Les Ballets C de la B: *La Tristeza Còmplice* (1997), *Iets op Bach* (1997) i *Wolf* (2002). Més recentment, ha adaptat *32 rue Vandenbranden* per a l'Òpera de Göteborg, amb el títol *33 rue Vandenbranden* (2013) i ha creat la coreografia de l'òpera *Mârrouf, savetier du Caire*, de Jérôme Deschamps, representada a l'Opéra-Comique de París (2013). L'1 d'octubre del 2015 es va estrenar a l'Haia (Països Baixos) *The Lost Room*, la segona col·laboració amb el Nederlands Dans Theater (la primera, el 2013, va ser l'obra *The Missing Door*, de Carrizo).

Franck Chartier i Gabriela Carrizo són els directors artístics de Peeping Tom des que van fundar la companyia l'any 2000.

Hun-Mok Jung

(1978, Soon-Cheon, Corea del Sud)

Va entrar a formar part de Peeping Tom el 2008. *Moeder* és la seva quarta producció amb la companyia, després de *Vader*, *32 rue Vandenbranden* i *À Louer*. Va estudiar al Departament de Dansa de la Universitat de Dankook i el 2001 es va graduar amb el títol de productor escènic a l'Escola d'Arts Escèniques de Seül. Un any més tard, el seu solo *A Whistle* va guanyar el primer premi en la categoria de joves coreògrafs de MODAFE, i en dues ocasions ha obtingut el guardó al millor ballarí del Festival de Dansa Ulsan. El 2004, va acabar un màster a la Universitat de Dankook i va fundar el grup de dansa i teatre JU MOK. El 2007, el seu duet *Ring Wanderung* va obtenir el premi a la millor coreografia i composició de la revista *Dance & People*, i aquell mateix any el Consell de les Arts de Corea el va considerar un coreògraf prometedor. El 2009, el programa de MODAFE va incloure la producció *An Unconvenient Truth* de la companyia JU MOK. Entre les seves

altres peces destaquen *Fragile Swallow*, *Wanted*, *Monster* i *Jean Mark*. Ha col·laborat com a coreògraf ajudant en la pel·lícula *GOGO 70* i des de 2004 és professor de la Universitat de Dankook, la Universitat de Suncheon i la Chungnam Arts High School.

Marie Gyselbrecht

(1983, Gant, Bèlgica)

Va entrar a formar part de Peeping Tom el 2008. *Moeder* és la seva quarta producció amb la companyia, després de *Vader*, *32 rue Vandenbranden* i *À Louer*. Quan era adolescent va participar en l'espectacle *Allemaal Indiaan* d'Alain Platel i Arne Sierens. El 1997 una de les seves peces va ser nominada al premi Millor Solo de Dansa Belga, organitzat per Victoria i Alain Platel. El 2005 es va graduar a l'Acadèmia Experimental de Dansa de Salzburg. Un any abans, havia fundat Collectiv.At, un col·lectiu belga que feia gires internacionals amb els seus espectacles i la primera peça del qual, *Quien soy es*, va guanyar el concurs Jóvenes Artistas a Espanya. És una apassionada de la fotografia i de l'art contemporani i actualment un dels seus solos combina fotografia, instal·lació i performance. És professora de ioga, dansa i dansa contemporània a De Ingang (Gant) i fa tallers de dansa i teatre a Bèlgica i a l'estranger.

Maria Carolina Vieira

(1985, Florianópolis, Brasil)

Va entrar a formar part de Peeping Tom el 2012 per substituir una ballarina a *32 rue Vandenbranden*. *Vader* va ser la primera peça en què va intervenir des del començament, i actualment participa a *Moeder*. És graduada en arts escèniques per la Universitat Estatal de Santa Catarina (UDESC), on també ha cursat un màster de teatre i dansa. Tot i que sempre li han agradat la dansa i el teatre, va desenvolupar i perfeccionar la seva tècnica corporal per mitjà de l'esport. Consumada gimnasta rítmica, l'any 2000 va formar part de l'equip olímpic del Brasil en els Jocs Olímpics de Sidney. Com a actriu, ha aparegut en diverses produccions universitàries i ha treballat amb companyies professionals de teatre, a més d'actuar en sèries de televisió, pel·lícules i publicitat. Com a ballarina, ha col·laborat amb dues companyies de dansa del Brasil abans d'unir-se a Peeping Tom: Siedler Cia de Dança (2007-2008) i Grupo Cena 11 Cia de Dança (2010-2012). Quan és a Florianópolis, també crea les seves pròpies peces.

Yi-Chun Liu

(1985, Taichung, Taiwan)

Va entrar a formar part de Peeping Tom el 2013. *Vader* va ser la seva primera producció amb la companyia, i ara també participa a *Moeder*. El 2007, es va graduar a la Universitat Nacional de les Arts de Taipei. Aquell mateix any, el Teatre Nacional Experimental de Taiwan li va encarregar un duet, que va titular *Disappear*. A continuació, es va unir al Cloud Gate Dance Theatre de Taiwan i va començar a fer gires internacionals amb *Moon Water*, *Whispers of Flowers* i *Nine Songs*. Es va traslladar a Europa el 2009, i des d'aleshores ha treballat amb el Balletto Teatro di Torino (Itàlia), Anouk van Dijk (Països Baixos/Austràlia), Paul Selwyn Norton (Països Baixos/Austràlia), Scapino Ballet Rotterdam (Països Baixos) i Ann Van den Broek (Bèlgica). El seu solo *O* es va estrenar a Rotterdam el 2012; amb el temps ha evolucionat i s'ha convertit en un duet, que es va presentar per primer cop a Melkweg (Amsterdam) i al Korzo Theatre (l'Haia). Des de l'any 2012 és professora de contratècnica.

Brandon Lagaert

(1992, Olsene, Bèlgica)

Va entrar a formar part de Peeping Tom el 2013 per a la producció de *Vader* i ara també participa a *Moeder*. Va mostrar interès per les arts escèniques des de ben petit, i als onze anys es va unir al grup Litoziekla. Va continuar fent cursos de teatre al Secundair

Kunstinstituut de Gant (Bèlgica), on va estudiar art entre el 2008 i el 2012. Va descobrir el breakdance el 2009, any en què va fundar la seva pròpia companyia, Root Division. Va entrar en contacte amb la dansa contemporània el 2012, gràcies a Sidi Larbi Cherkaoui, a qui va conèixer quan es va matricular a l'Artesis d'Anvers (Bèlgica). Darrerament, se l'ha pogut veure a la peça *She is my sister*, del col·lectiu Moonstein.

Simon Versnel

(1947, Rotterdam, Països Baixos)

Es va formar com a cantant clàssic i el 2001 va entrar a formar part de Peeping Tom, amb qui va col·laborar en la pel·lícula i obra de teatre *Le Jardin*, primera producció de la companyia. Des d'aleshores també ha participat a *Le Salon*, *À Louer* i *Vader*, i ara també a *Moeder*. Va començar la seva carrera com a cantant (interpretant, entre altres peces, *Winterreise* de Schubert) i va fer el seu primer paper com a actor a l'obra (*Untitled*) *Cowboys* de Maarten van der Put. Va ser aleshores quan Jan Lauwers i Grace Ellen Barkey, de Needcompany, li van demanar que participés a *Don Quichote*. La col·laboració amb la companyia va durar vuit anys i va donar com a resultat obres com ara *Macbeth* i *Morning Song* (Lauwers), i *Tres* i *Few Things* (Barkey), entre d'altres. També ha actuat en diversos curtmetratges i produccions televisives. Va unir-se al grup del director nord-americà Chris Kondek i va participar en la gira internacional de l'obra *Dead Cat Bounce*. Darrerament, ha intervingut en l'obra *Porselein* amb la companyia de teatre Transparent d'Anvers. La seva obra més recent és el monòleg *Verbaas me!* (*Sorprèn-me!*, 2013), sobre la vida de Serguei Diaghilev, escrit, produït i interpretat pel mateix Simon.

Charlotte Clamens

Després d'estudiar durant tres anys a la reconeguda École de Chaillot, sota el mestratge d'Antoine Vitez, va començar a actuar en peces de Marcel Bozonnet, Alain Franco, Tilly, Laurent Pelly, Yann-Joël Colin, Lambert Wilson, Simon Abkarian, Jean François Sivadier, Robert Cantarelle, Pierre Huygues i, recentment, Christoph Marthaler. El 2008, va participar al Festival d'Avinyó amb el col·lectiu Partage de Midi, juntament amb J. F. Sivadier, Valérie Dréville, Nicolas Bouchaud i Gaël Baron. En el cinema, ha treballat amb Tilly, Solveig Anspach, Philippe Garrel, Pierre Trividic & Patrick Mario Bernard, Brice Cauvin, Philippe Loret i Christian Vincent, i en nombrosos telefilms. És professora de diverses institucions com ara ERAC, EPSAD (Lille), TNT (Tolosa), La Manufacture (Lausana) i el Conservatoire Royal de Lieja. El 2014 va treballar per primer cop amb Gabriela Carrizo en un breu projecte de residència, que va donar com a resultat un espectacle únic, en el marc de la Biennal de Venècia. *Moeder* és la seva primera obra amb Peeping Tom.

Eurudike De Beul

(1964, Dendermonde, Bèlgica)

Després de formar-se com a investigadora biomèdica, va obtenir el primer premi d'òpera i es va graduar amb matrícula d'honor als conservatoris de Mons i Lieja (Bèlgica), on va estudiar amb José van Dam, Ute Trekel Burckhardt, Serge Wilfar, Greta Dereyghere i Marianne Pousseur. Durant molts anys, com a soprano lleugera, el seu repertori es va limitar a la interpretació d'oratoris i peces barroques. Gràcies a la seva participació en obres de més envergadura escènica i a una investigació corporal més intensiva, la seva veu va adquirir un color vocal que li permet interpretar obres de Mahler i els grans papers de mezzosoprano. Va entrar a formar part del cor del Festival de Bayreuth i posteriorment va començar a interpretar papers en òperes de Verdi. També ha interpretat els papers de Clitemnestra, Dido i la Messaghiera. Ja fa anys que participa en gires internacionals de diverses companyies de dansa/teatre i música contemporània com Les Ballets C de la B, Peeping Tom, Theatre Cryptic, Theatercompagnie Amsterdam, Transparant, Viktoria, Muziek Lod, Theater Zwarte Sneeuw i Blauw. És artista resident de la companyia

Walpurgis i de la ciutat de Sint-Niklaas (Bèlgica), on duu a terme els seus propis projectes multimèdia i obres vocals experimentals amb la seva companyia, KoudVuur.

Imparteix tallers sobre formació vocal i corporal dinàmica a cantants i intèrprets de tot Europa. És professora de veu a l'acadèmia de Sint-Pieters-Woluwe (Bèlgica) i a l'institut superior RITCS de Brussel·les.

PREMSA
MERCÈ ROS
93-256 26 14
mros@mercatflors.cat
www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorci format per

Amb la col·laboració

